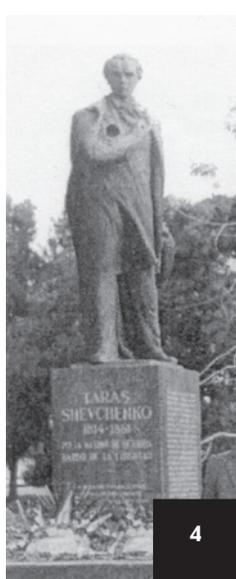

КНИЖКОВА ГРАФІКА

Скульптурна шевченкіана Лео Мола

1 — Портрет Лео Мола
(Леонід Молодожанин)

2 — Пам'ятник Т.Г.Шевченкові
у Санкт-Петербурзі (2000 р.)

3 — Пам'ятник Т.Г.Шевченкові
у Вашингтоні (1964 р.)

4 — Пам'ятник Т.Г.Шевченкові
у Буенос-Айресі (1964 р.)

Сімнадцять років життя великого українського поета Тараса Григоровича Шевченка пов'язані з Петербургом. Сюди його привезли юним кріпаком і звідси відійшов він у вічність (у віці 47 років) знаним художником, поетом, академіком. Санкт-Петербург — місто, де відбулося його громадянське і творче становлення.

Проте лише у грудні 2000 року на Петроградській стороні було встановлено пам'ятник поетові. Бронзову триметрову скульптуру, відлиту в Мюнхені, подарував місту відомий канадський скульптор українського походження Лео Мол (Леонід Григорович Молодожанин). Цікаво, що долі двох синів українського народу — поета і дев'яностолітнього скульптора, дивовижно схожі: обидва жили, вчилися і творили свої перші роботи в Петербурзі. Недарма образ Шевченка Майстер проніс через усе своє життя. І починав свою роботу ще будучи студентом Ленінградського інституту живопису, скульптури та архітектури імені І.Рєпіна. Сьогодні створені ним скульптури Т.Шевченка встановлені у Вашингтоні, Буенос-Айресі, інших містах світу. А в 1993 році Лео Мол звернувся з пропозицією до мерії Петербурга. Його ідею підтримали на раді містобудування мерії за підтримки губернатора і запропонували встановити пам'ятник у сквері на Василівському острові. Правда, значна частина т.зв. «пітерської інтелігенції і демократичних політиків обурювалася, називаючи Шевченка улюбленим співцем більшовиків і націоналістів, який називав Петербург у своїх поемах не інакше, як «місто-упир», тож пам'ятник йому за дарма не треба»¹.

Пам'ятник п'ять років пролежав у підвалах Смольного і лише 2000 р. бронзовий Кобзар навічно прописався у Петербурзі.

С.Селіверстова

¹ Газета «Известия», 23.12.2000.